

[Oluf Pedersen.]

Soldaterne med de 50 eller 40 Øre om Dagen for Søværnets Vedkommende vilde give en ordentlig Løn, de 6—10 Kr., som der tidligere fra Regeringens Side har været Tale om; vilde det være muligt at skaffe de fornødne Styrker, uden at man behøvede at bibeholde den tvungne Værnepligt.

Jeg vil mene, det er naturligt, at et Spørgsmaal som dette, om Bibeholdelsen af den tvungne Værnepligt, kommer ud til Afgørelse hos Befolkningen. Jeg mener, det er forfatningsmæssigt rigtigt. Jeg mener, det er et Udtryk for, at man gaar ind for Folkestyre, at lade Befolkningen selv afgøre, hvilke Regler der skal gælde med Hensyn til en Udskrivning af Militær, og jeg maa derfor anbefale Forslaget til dette høje Tings Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Bemærkninger nu viste, synes det mig, at han, som enkelte Gange før, har misforstaaet det Spørgsmaal, der foreligger. Mine Udtalelser og min Afvisning af dette Forslag har intet at gøre med det principielle Spørgsmaal om Folkeafstemningens Anvendelse inden for Forfatningen. Anvendelsen af Folkeafstemning inden for Forfatningen betyder jo ikke Folkeafstemning om et hvilket som helst Spørgsmaal og til et hvilket som helst Tidspunkt. I det her foreliggende Tilfælde er Anvendelse af Folkeafstemning, saaledes som jeg nævnte, meningsløs, eftersom det Forslag, der er forelagt af Regeringen her i Tinget, og som formentlig bliver gennemført, giver Adgang til at bygge Udskrivning af det nødvendige Mandskab paa Frivillighedens Grundlag i saa stor Udstrækning, som der er Mulighed for. Derfor er Anvendelse af Folkeafstemningsprincippet urimelig og uden Mening i det foreliggende Tilfælde.

Jeg har nok hørt sige, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente, at Fremsettelsen af dette Forslag her paa Rigsdagen i den nuværende Situation skulde være Udtryk for en meget stor politisk Snedighed, men deri er det vel egentlig nok, det ærede Medlems store Tragedie i det hele taget bestaar, at han selv tror, han er snedig, medens de faktiske Forhold modsiger denne Opfattelse.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har i Dag som Ordfører forfægtet det Forslag, som, saa vidt jeg kan se, hele Retsforbundets Gruppe har forelagt, med sin sædvanlige „Logik“ og sin sædvanlige

Mangel paa Respekt for Kendsgerninger. Der er ikke megen Grund til at gaa ind paa alle de forskellige Argumenter, og den højtærede Indenrigsminister har jo behandlet det rent principielle i Lovforslaget. Men da det ærede Medlem er kommet med nogle ganske urigtige Anbringender, vil det være naturligt at gøre et Par retledende Bemærkninger.

Det ærede Medlem talte, som han ynder det, om, hvorledes Regeringspartierne gik til Valg paa eet og gennemførte noget andet; vi bedrog Vælgerne, vi brød vore Løfter o. s. v., o. s. v. Det ærede Medlem behager sig altid i denne Tale, han har gjort det forud for hvert Valg. Jeg erindrer, hvordan det forud for Valget i 1935 var særlig galt med os, hvorimod det ærede Medlems Parti havde holdt Løfternes Fane højt. Ja, hvis det ærede Medlem har Ret, synes Vælgerne at holde mere af Løftbrydere, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret, jeg tror, Vælgerne søger til de Partier, der fører den rigtige Politik, den Politik, Vælgerne har ventet af dem. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at forud for Folketingsvalget i 1935 opgjorde jeg ganske tydeligt for mine Vælgere, hvilket Standpunkt der under de allerede dengang ændrede Forhold maatte blive indtaget fra vor Side i Militærspørgsmaalet og i Konsekvens heraf ogsaa i Værnepligtsspørgsmaalet. De Vælgere, der har fulgt min Valgkampagne, og de Vælgere, jeg uden for min egen Kreds har haft Lejlighed til at tale til, har faaet ganske klar Besked om vort Standpunkt og ganske nøje i Overensstemmelse med, hvad vi forfægter i Dag. Derfor vil jeg afvise det ærede Medlems Angreb paa os. Det er altid let at angribe, naar man først opstiller Vejmøller, tillægger sin Modstander Standpunkter, han ikke har haft under den Situation, der forelaa. Det er det, det ærede Medlem gør, det er letkøbt, men det er lige saa let gennemskueligt.

Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre til det ærede Medlem, fremkommer i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at hvis man er Tilhænger af Folkestyre, maa man ogsaa haabe og vente, at Vælgerne er enige i det, man gennemfører. Ja, selvfølgelig, men jeg er da ogsaa fuldkommen sikker paa, at langt det overvejende Flertal af Vælgerne er enigt med Regeringspartierne i den Stilling, vi har taget over for Militærspørgsmaalet og som Følge deraf ogsaa over for Værnepligtsspørgsmaalet. Det er der ingen som helst Tvivl om. Fordi nogle ganske faa Mennesker — de ærede